திராவிடத் தத்துவத்தின் அடையாளமாக - இன்னும் 500 ஆண்டுகளுக்குத் தேவைப்படும் ஒரு தலைவனின் சிலை!

ஆ.ராசா எம்.பி. பேச்சு!

5 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இரண்டு மணி நேரம் பேசலாம். அகில இந்திய அரசியலில் எப்போதெல்லாம் நெருக்கடி வருகிறதோ அப்போதெல்லாம் கலைஞரின் பங்கு ஒரு கட்சியின் தலைவராக எதிர்கால இந்தியாவின் வடிவமைக்கும் ஒரு விசாலமான பார்வை கொண்ட அரசியல்வாதியாக அவர் ஆற்றியிருக்கும் பணி ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல.

வங்கிகளை தேசியமயமாக்கிய இந்திராகாந்தி அம்மையார்!

ஒன்று சொல்லட்டுமா, இந்த நாட்டில் இருக்கும் எல்லா வங்கிகளுக்கும் இப்போது நீங்கள் செல்கிறீர்கள். செக் புக் வைத்திருக்கிறீர்கள். என் மகள் வங்கிக்கே செல்லாமல் எல்லாமே ஃபோனிலேயே முடித்து விடுகிறார். நான் 1989இல் வக்கீல். முதன் முதலில் நான் சம்பாதித்து 10,000 ரூபாய் வங்கியில் இருந்தது. அதற்கு கனரா வங்கியில் செக்புக் கொடுத்தான். அந்த செக் புக்கை 100 முறை திருப்பி திருப்பி பார்த்தேன். இதை சொல்வதற்கு காரணம், ஒரு காலத்தில் வங்கிகள் நமக்காகவா இருந்தது. பஸ் முதலாளிகளுக்கு கடன் கொடுத்தார்கள், மூப்பனாருக்கு, வாண்டையாருக்கு, தொழிலதிபர்களுக்கு கடன் கொடுத்தார்கள். டாட்டாவிற்கு, பிர்லாவிற்கு கடன் கொடுத்தார்கள். ஏழை விவசாயிகள் அங்கே சென்று நிற்க முடியுமா? இன்றைக்கு கிரெடிட் கார்டு, நெட் பேங்க் எல்லாம் வைத்திருக்கிறோமே.

அன்றைக்கு இல்லை. பிரதமர் இந்திரா காந்தி என்ன சொன்னார் என்றால், வங்கிகளை தேசியமயமாக்கினால்தான் அது விவசாயிக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு, பிற்படுத்தப்பட்டவருக்கு சென்று பயனளிக்கும். வங்கிகள் தனியார்மயத்தில் இருக்கிறது. அவைகள் முதலாளிகளோடு கூட்டணி வைத்துக் கொள்கிறது. இந்த நாட்டில் ஏழைகளுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் வங்கி சேவை சென்று சேரவில்லை என்று அந்த வங்கிகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தார். அந்த கேபினட் முடிவை சட்டமாக ஆக்க வேண்டியது யாருடைய பொறுப்பு? நிதி அமைச்சரின் பொறுப்பு. அப்போது நிதி அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய். அவர் என்ன சொன்னார் என்றால், இது சாத்தியமில்லை. இது நடக்காது. எல்லா வங்கியும் நட்டப்படும். ஏழைக்கு கடன் கொடுப்பீர்கள், கறவை மாட்டிற்கு கடன் கொடுப்பீர்கள், செருப்பு தைப்பவனுக்கு கடன் கொடுப்பீர்கள். இறுதியில் பேங்க் திவால் ஆகிவிடும். இதை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது என்றார்.

காங்கிரஸ் கட்சியில் பிரிவு வருமோ என்ற பயம் இருந்தது. நமக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே இருந்தார்கள். அப்போது இந்திரா காந்தி களைத்துப் போய், "ஐயோ என்னுடைய சிந்தனைக்கு வடிவம் கொடுக்க முடியவில்லையே" என்று கலங்கிய நேரத்தில், ஒரே ஒரு கடிதம் கலைஞரால் எழுதப்பட்டது, "நான் இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உங்களை ஆதரிக்கும். அந்த சட்டத்தை கொண்டு வாருங்கள்" என்று சொல்லி, அந்த சட்டத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களிக்க வைத்து இன்றைக்கு கனரா பேங்கோ, ஸ்டேட் பேங்கோ உங்கள் காலடியில் இருக்கிறது என்றால் அதற்கு கலைஞர் என்ற ஒரு மகத்தான மனிதர்தான் காரணம்.

எத்தனையோ சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல. எனவே ஆட்சி பொறுப்பில் அவர் ஆற்றி இருக்கும் பணி. அகில இந்திய அளவில் ஆற்றி இருக்கும் பணி.

அண்ணாவின் அரசியல் தந்திரம்!

இன்னும் கூட சில பேர் சொல்வார்கள். நான் வாஜ்பாய் அமைச்சரவையில் கலைஞரால் அமைச்சராக ஆக்கப்பட்டேன். அப்போது இஸ்லாமியர்கள் நம்மீது சுமத்திய மிகப்பெரிய குற்றச்சாட்டு, "திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வாஜ்பாயோடு சேர்ந்துவிட்டது. பி.ஜே.பி.யோடு சேர்ந்துவிட்டது. பெரியார் அல்ல, அண்ணா அல்ல எல்லோரும் காணாமல் போய்விட்டார்கள்" என்று!. கலைஞர் சொன்னார், " 1967 ல் அண்ணா ராஜாஜியோடு கூட்டணி வைத்தார். ராஜாஜி என்ன சொன்னார் என்றால், "பிராமணர்களே ஒரு கையில் பூணூல் பிடித்துக் கொண்டு, இன்னொரு கையில் உதயசூரியனுக்கு ஓட்டு போடுங்கள்" என்று சொன்னார். அப்போது பெரியார் சொன்னார், "போச்சு, போச்சு, போச்சு அந்த அண்ணாதுரை எல்லோரையும் கெடுத்து விட்டார்" என்று சொன்னார். எல்லோரையும் திட்டினார். கலைஞரையும் திட்டினார். சொல்லக் கூடாத வார்த்தைகளில் எல்லாம் திட்டினார் பெரியார். ஆனால் அண்ணாவின் அரசியல் தந்திரம், அரசியல் ஆளுமை. காங்கிரசை எதிர்ப்பதற்காக ராஜாஜியோடு கூட்டணி வைத்தார். ஆட்சிக்கு வந்து விட்டோம்.

ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் கலைஞரையும், நாவலரையும் கூப்பிட்டு காரை ரெடி செய்து பெட்ரோல் போடுங்கள் என்றார். பெரியாரை பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார். பெரியாரை சென்று பார்த்தார். இந்த அமைச்சரவை உங்களுக்கு காணிக்கை என்று பெரியாரை வணங்கினார். பெரியார் அழுதார். எதற்கும் கூச்சப்படாத பெரியார் அன்றைக்கு கூச்சப்பட்டார். எதற்கும் நாணாத பெரியார், நாணினார். கண்ணீர், அண்ணாவின் கன்னத்தை நனைத்தது. அப்போது பத்திரிக்கையாளர்கள் ராஜாஜியிடம் கேட்டார்கள். அவர் சொன்னார், "நாங்கள் திருமணம் செய்து கொண்டது உண்மைதான். ஆனால் தேனிலவு முடிந்து விட்டது" என்று சொன்னார். அதையே அண்ணாவிடம் சொல்லி விளக்கம் கேட்டார்கள், "தேனிலவு முடிந்துவிட்டது; உண்மைதான். இனிமேல் குடும்ப வாழ்க்கை தொடங்கப் போகிறது" என்று சொன்னார் அண்ணா. அவர் கொள்கையை சமரசம் செய்து கொள்ளவில்லை. அரசியலில் வெற்றி பெற வேண்டும், ஆட்சி பொறுப்பிற்கு வர வேண்டும், இந்த மண்ணுக்கு 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும், இந்த நாட்டிற்கு சுயமரியாதை சட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டும், எனக்கு இலக்கு இருக்கிறது. அந்த இலக்கை நோக்கி நகர்வதற்கு பயணத்தில் சில நேரங்களில் பாதையை மாற்றிக் கொள்வேன் தவறில்லை. அந்த வழியை தேர்ந்தெடுத்து அன்று ஆட்சி பொறுப்பிற்கு வந்தார்.

வாஜ்பாய் ஆட்சியில் குறைந்தபட்ச செயல் திட்டம்!

அதேபோல கலைஞர் அண்ணாவின் தம்பியாக பி.ஜே.பி.யோடு கூட்டணி வைத்தபோது இந்த நாட்டில் இஸ்லாமியர்கள் யாரும் நம்பவில்லை. கலைஞர் கொள்கையை விட்டுவிட்டார். பெரியாரை அடமானம் வைத்துவிட்டார். அண்ணாவை விட்டுவிட்டார் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு கலைஞர் என்ன செய்தார். வேறு வழி இல்லை. காங்கிரஸ் நம்மோடு இல்லை. இந்தியாவிற்கு ஒரு அரசாங்கம் வரப்போகிறது. அந்த அரசாங்கம் இஸ்லாமியர்களுக்கு, கிறிஸ்தவர்களுக்கு, சிறுபான்மை மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அரணாக இருக்க வேண்டும். நாமும் விட்டு விட்டால் அந்த கட்சி மதவேட்டையில் இறங்கிவிடும் என்று சிந்தித்து பி.ஜே.பி.யோடு கூட்டணி பேச்சு வார்த்தை நடக்கிறது. அண்ணன் முரசொலி மாறன்தான் இருக்கிறார். அத்வானிக்கு மிகவும் சந்தோஷம். கலைஞரையே கவிழ்த்துவிட்டோம். பெரியாரைக் கவிழ்த்த மாதிரி, அண்ணாவை கவிழ்த்த மாதிரி இவரையும் கவிழ்த்து விட்டோம் என்று நினைத்தார்கள். நான் உங்களோடு வருகிறேன். எந்த பிரச்சினையும் இல்லை. ஆனால் 3 நிபந்தனைகள். அது என்ன? உங்களுடைய மூலாதார கொள்கை என்ன?

1. அயோத்தியில் பாபர் மசூதியை இடித்து விட்டு ராமர் கோயில் கட்ட வேண்டும்.

2. காஷ்மீருக்கு 370வது சட்டப்பிரிவை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

3. பொது சிவில் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். அதன் பிறகு

4ஆவதாக ஒன்று இருக்கிறது. இதை இந்து நாடாக அறிவிக்க வேண்டும்.

அதை வெளியில் சொல்ல மாட்டார்கள். ஒரு அரசியல் இக்கட்டுக்காக அப்போது கலைஞர் கூட்டணி வைத்தார். என்ன சொன்னார் என்றால், "உங்களோடு கூட்டணி வைக்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் வெற்றி பெறலாம். ஆனால் ஒன்று செய்ய வேண்டும்" என்ன செய்ய வேண்டும் என்று வாஜ்பாய் கேட்டார், அத்வானி கேட்டார். இதில் கையெழுத்து போடுங்கள் என்று நிபந்தனைகளை காண்பித்தார், நாங்கள் ஆட்சியில் இருக்கும் வரை பாபர் மசூதியை இடித்துவிட்டு ராமர் கோயில் கட்ட மாட்டோம் நாங்கள் இருக்கும் வரை காஷ்மீருக்கு வழங்கப்பட்ட சிறப்பு அந்தஸ்து 370 ஐ எடுக்க மாட்டோம் நாங்கள் இருக்கும் வரை சிவில் சட்டத்தில் கை வைக்க மாட்டோம் என்ற நிபந்தனைகளுக்கு கையெழுத்து போடுங்கள். அதற்கு குறைந்தபட்ச செயல் திட்டம் என்று பெயர் வைத்து கையெழுத்து வாங்கிய பிறகுதான் கூட்டணி என அறிவித்தார் கலைஞர்.

இப்போது நினைத்துப் பாருங்கள். திருக்குவளையில் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்து பத்தாம் வகுப்பு தாண்டாத ஒரு மாணவன், அண்ணாவால் பெரியாரால் கொள்கை உரம் பெற்று பொது வாழ்க்கைக்கு வந்து சட்டமன்ற உறுப்பினராகி தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டும் ஒரு மாபெரும் தலைவனாக உயர்ந்து நின்ற வரலாறு இந்த தலைவனைத் தவிர, இந்திய அரசியலில் வேறு எந்த மாநிலக் கட்சி தலைவருக்காவது உண்டா? இன்று வரையில் கிடையாது. இன்னும் 100 வருடத்திற்கு கிடையாது. எழுதி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவரால் மட்டும்தான் முடிந்தது. அது அவர் எட்டி இருக்கும் உயரம்!.

திராவிட நாடு கேட்டோம். தனித் தமிழ் நாடு கேட்டார் பெரியார், அண்ணா. அந்தத் தனி தமிழ்நாடு கேட்ட அண்ணாதான், திராவிட நாடு கேட்ட அண்ணாதான், சீனா படையெடுத்து வந்தபோது சொன்னார்; "வீடு இருந்தால்தான் ஓடு மாற்ற முடியும்". அப்போது கூட பெரியார் என்ன செய்தார், எவனோ படையெடுத்து வருகிறான். எனக்கு சூத்திரம் பட்டம் ஒழிய வேண்டும். இந்த ஊரில் இருக்கும் வன்னியருக்கு, செட்டியாருக்கு, நாடாருக்கு, முதலியாருக்கு, கவுண்டருக்கு, உடையாருக்கு இவர்கள் எல்லாம் சூத்திரனாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய சூத்திர பட்டம் போக வேண்டும். நான் அதற்கு போராட வேண்டும் என்று கோயில் கருவறைக்குள் செல்ல போராட்டம் அறிவித்தார். பத்திரிகைக்காரர்கள் கேட்டார்கள், "ஐயா நாடே பறிபோகிற நிலைமையில் இருக்கிறது. சீனாக்காரன் வந்துவிட்டான். நீங்கள் இப்போது சென்று கருவறை போராட்டம் செய்கிறீர்களே" என்று கேட்டார்கள். அவர் சொன்னார், "சீனாக்காரன் படையெடுத்து, இந்த நாட்டை பிடித்து என் மக்களுக்கு சூத்திரப்பட்டம் போகுமானால் அவனை வரவேற்பதற்கும் நான் தயார்" என்று. என்ன காரணம் என்றால், "எனக்கு தேசாபிமானம் கிடையாது. எனக்கு பாஷாபிமானம் கிடையாது. எனக்கு இருப்பதெல்லாம் மனிதாபிமானம்தான்" என்றார். அது தான் பெரியார்.

எனக்கு நாட்டுப் பற்று கிடையாது. எனக்கு மொழிபற்று கிடையாது. ஏதோ ஒரு மொழி பேசுகிறோம். ஏதோ ஒரு நாட்டில் வாழ்கிறோம். என்னை மனிதனாக வாழவை. என்னை மனிதனாக வாழ வைக்காத நாடு எனக்கு வேண்டாம் என்று சொன்னார் பெரியார். அப்போது அண்ணா சொன்னார், வீடு இருந்தால்தான் ஓடு மாற்ற முடியும். எனக்கு பிரச்சினை இருக்கிறது. என்னை சூத்திரன் என்று சொன்னது உண்மைதான். ஆனால் வீடு என்று ஒன்று இருந்தால்தான் ஓடு மாற்ற முடியும். வீட்டையே விட்டுவிட்டு எப்படி ஓடு மாற்ற முடியும். எனவே ஓடு நான் மாற்றிக் கொள்கிறேன். வீடு வேண்டும். எனவே இந்த நாடு வேண்டும். எனவே தனி தமிழ்நாட்டை கைவிடுகிறேன் என்று சொன்னவர் அண்ணா.

தேசத்தைக் காப்பாற்ற உடனிருந்த கலைஞர்!

எனவே ஒரு காலத்தில் தனி தமிழ்நாடு கேட்ட ஒரு கட்சியின் தலைவர் கலைஞர். திராவிட நாடு கேட்ட கட்சியின் தலைவர் கலைஞர். ஆனால் இந்தியாவின் இறையாண்மைக்கு 1971இல் பாகிஸ்தான் படையெடுத்து வந்த நேரத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் எந்த முதலமைச்சரும் இந்தியாவில் தராத 6 கோடி ரூபாயை பிரதமரிடத்தில் வழங்கி, இந்த தேசத்தை காப்பாற்றுவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உங்களோடு இருக்கும் என்றும் சொன்ன மகத்தான மாநில கட்சியின் தலைவர் கலைஞர்.

பிறகு வாஜ்பாய் வந்தார். அவரிடம் நான் அமைச்சராக இருந்தேன். தேச எல்லையில் கார்கில் போர். எந்த மாநிலமும் கொடுக்கவில்லை. 100 கோடி ரூபாய் கொடுத்தார் கலைஞர். எங்களை எங்கள் மொழியை, எங்கள் சுயமரியாதையை சரியாக வைத்துக் கொண்டால் இந்தியாவின் தேசியத்தை காப்பாற்றுகின்ற முதல் கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். எங்களை சரியாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால், எங்களை விட்டுவிடு என்று சொல்லும் முதல் கட்சி நாங்கள்தான். இது தவறா? இதை எங்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்த தலைவன் இந்த தலைவன். இந்த தத்துவம், அதற்காகத்தான் அவருக்கு சிலை.

எனவே கலைஞர் திருக்குவளையில் பிறந்து தமிழ்நாட்டில் ஆட்சித் தலைவர் தமிழ் மொழியை காப்பாற்றினார், இந்தியாவின் இறையாண்மையை காப்பாற்றினார், இந்தியாவின் சமதர்மத்தை வங்கிகளுக்கு கொண்டு வந்தார். இந்தியாவிற்கு எப்போதெல்லாம் நெருக்கடி வருகிறதோ அப்போதெல்லாம் காப்பாற்றும் ஒரு மகத்தான தலைவர் எங்கே இருந்தார் என்றால் தமிழ் நாட்டின் ஒரு கிராமத்தில், குக்கிராமத்தில் இருந்து புள்ளியாக தோன்றி, கோலமாக உயர்ந்து இந்தியா முழுவதும் கோலோச்சியவர்.

முரசொலி மாறன் என்ற மாமனிதர்!

இன்னும் ஒன்று சொல்லட்டுமா, கலைஞரைப் பார்த்தால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். திருக்குவளை தமிழ்நாடு இந்தியா என்று உச்சத்தை தொட்டார். இப்போது பாருங்கள், முரசொலி மாறன் என்று ஒரு மாமனிதன். இந்தியாவின் வர்த்தகத் துறை அமைச்சர். தோகா மாநாடு வர்த்தக மாநாடு நடைபெறுகிறது. ஏறத்தாழ 190 நாடுகள் உலகத்தில் இருக்கிறது. இந்த 190 நாடுகளில் இந்தியா உட்பட 170 நாடுகள் வளரும் ஏழை நாடுகள். வளர்ந்த நாடுகள் 40 தான் இருக்கும். இப்போது வர்த்தகம் இருக்கிறது அல்லவா, அது பழைய மாதிரி இல்லை. அப்போது தஞ்சாவூரில் 100 வருடத்திற்கு முன் அரிசி விளையவில்லை என்றால் பஞ்சம் வந்துவிடும் மக்கள் மாண்டு போவார்கள். ஆனால் இப்போது இங்கே பஞ்சம் என்றால் தாய்லாந்தில் இருந்து அரிசி வரும். எந்த பொருளும், எங்கு இருந்து வேண்டுமானாலும் வரும். முன்பு கொய்யாப்பழம் குறிப்பிட்ட சீசனில்தான் விளையும். இப்போது எந்த சீசனிலும் கொய்யாப்பழம் கிடைக்கும். என்ன காரணம்? இந்தியாவில் விளையவில்லை என்றால், சீனாவில் இருந்து வரும். சீனாவில் விளையவில்லை என்றால், தான்சானியாவில் இருந்து வரும். எனவே உலகம் சுருங்கி இன்று ஒரு கிராமம் ஆகிவிட்டது.

இப்போது குளோபல் வில்லேஜ் என்கிறார்கள்; காரணம் அதுதான் WTO - WORLD TRADE ORGANISATION. இந்த உலகத்தில் இருக்கும் விளைபொருள் எங்கு வேண்டுமானாலும், எந்த மூலைக்கு வேண்டுமானாலும் கொண்டு போகலாம் அல்லது கொண்டு வரலாம். அதுதான் Liberalization - Globalization - தாராளமயமாக்குதல். நம்முடைய பொருள் தஞ்சாவூர் பொருள் அங்கு செல்லும். அதற்கு ஒரு குறியீடு இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு காப்பு குறியீடு இருக்கிறது. திருநெல்வேலி அல்வா என்றால் அதற்கு ஒரு குறியீடு இருக்கிறது. அதை கொடுப்பதுதான் உலக வர்த்தக மையம். அதில் அங்கத்தினராக இருக்கும் எல்லா நாடுகளுக்கும் ஒரு வர்த்தக மாநாடு நடைபெற்றது. எந்தெந்த நாட்டிற்கு, என்னென்ன தேவை, தேவைக்கேற்ப வர்த்தக உறவு நீடிக்கிறது. அந்த நாட்டை சுரண்டாமல் இருக்க வேண்டும் அல்லவா, எல்லா அரிசியையும் அவன் எடுத்துவிட்டால், நாம் பட்டினியாக இருக்க வேண்டும் அல்லவா, எனவே இதற்கு ஒரு ஒப்பந்தம் தேவை. அந்த ஒப்பந்தத்தை போடுவதற்கு உலக நாடுகளின் வர்த்தகத் துறை அமைச்சர்கள் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். இந்த ஒப்பந்தத்தை பற்றி வளரும் நாடுகளுக்கு போதுமான புரிதல் இல்லை. இவர்களுக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை அவன் வளர்ந்த நாடு அமெரிக்காவின் தலைமையில் கொண்டுவந்து இதில் கையெழுத்து போடு என்று நீட்டுகிறான், போடுவதா? வேண்டாமா? என்று 150 நாடுகள் முழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

முரசொலி மாறன் என்ற மனிதன்தான் அதை படித்துவிட்டு, ஒவ்வொரு வரியாக படித்துவிட்டு அந்த சபையில் ஏற்றி, இதை ஏற்கலாமா? வேண்டாமா? என்று சொன்னபோது, அதில் ஒரு வார்த்தையை சேர்த்தார். நீ என்ன வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள். என்னுடைய மஞ்சள் வேண்டுமா? எடுத்துக் கொள். என் அரிசி உனக்கு வேண்டுமா? எடுத்துக் கொள். என் பிரண்டை உனக்கு வேண்டுமா? எடுத்துக் கொள்.

ஆனால் வெளிப்படையாக ஒப்புதல் அளித்து அதை ஏற்று நான் தருகிறேன் என்று சொன்னால் மட்டும்தான் இந்த ஒப்பந்தம் செல்லும் என்று - "explicit consensus" இரண்டு வார்த்தையை உலக வர்த்தக ஒப்பந்தத்தில் சேர்த்தது முரசொலி மாறன் என்ற மகத்தான மனிதர். அப்படிப் பார்த்தால் கலைஞர் தமிழ்நாட்டை மட்டும் காப்பாற்றவில்லை இந்தியாவை மட்டும் காப்பாற்றவில்லை இந்த மனித சமுதாயம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் 150 நாடுகளின் தலைவிதியை மாற்றியமைத்த பெருமை கலைஞரால் அனுப்பப்பட்ட அந்த முரசொலி மாறன் என்ற மாமேதைக்கு சொந்தம். அதை இயக்கியவர் கலைஞர். அங்கிருந்து ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார், முரசொலி மாறன் தன் சொந்த மாமாவிற்கு தலைவருக்கு எழுதுகிறார், என்ன எழுதினார் தெரியுமா? "உங்களால் தயாரிக்கப்பட்ட நான், ஒரு கிராமத்தில் இருந்து உங்களால் அழைத்துவரப்பட்ட நான், 150 நாடுகளின் தலைவிதியை மாற்றி இருக்கிறேன். எனக்கு பெருமை உலகத் தலைவர்கள் சேர்த்திருக்கிறார்கள்; அதை உங்கள் காலடியில் வைத்து வணங்குகிறேன்". இப்போது சொல்லுங்கள், தமிழ் நாட்டின் தலைவரா கலைஞர்? இந்தியாவின் தலைவரா கலைஞர்? உலகத் தலைவர்களில் ஒருவர் கலைஞர் என்பதை இந்த சிலை இன்றைக்கு உறுதி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வளவு பெருமையும் நாங்கள் வைத்துக் கொண்டு, ஒன்றுமே இல்லாமல், எங்களை இரண்டு பேர் மோடியும் அமித்ஷாவும் விமர்சிக்கிறார்கள் தம்பி உதயநிதி என்ன பேசினார்? சனாதனம் ஒழிய வேண்டும் என்றார். நான் கேட்கிறேன், இதுவரைக்கும் சனாதனம் என்றால் என்ன என்று உங்களில் யாராவது படித்திருக்கிறீர்களா? மணிப்பூரில் 220 பழங்குடி மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த புதுச்சேரியில் சொல்கிறேன், இந்த புதுச்சேரி பெரிய மகத்துவம் மிகுந்தது. தன்னுடைய 23வது வயதில் டாக்டர் அம்பேத்கார் ஒரு புத்தகம் எழுதினார். சாதிய பற்றி ஒரு ஆய்வு செய்தார். ஆங்கிலத்தில் படித்து பார்த்து விட்டு சொல்லுங்கள். எந்த ஜாதியில் இருந்தாலும் விட்டுவிடுங்கள்; நீங்கள் ஆதிதிராவிடரா, வன்னியரா, செட்டியாரா ஆங்கிலம் தெரிந்தால் தயவு செய்து படித்தீர்கள் என்றால், உங்களை அறியாமல் எழுந்து நின்று ஒருமுறை அம்பேத்கருக்கு வணக்கம் வைப்பீர்கள். ஜாதி இந்தியாவில் எப்படி தோன்றியது? எப்படி வளர்ந்தது? எப்படி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது? என்று 23 வயதில் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு ஆய்வு செய்திருக்கிறார். அந்த ஒரு ஆய்வுக்காக அதை படித்துவிட்டு அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுத்தார்கள்.

அந்த புத்தகத்தை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் பிராமணர்கள் அன்றைக்கு லண்டனில் இருந்த உச்சநீதிமன்றம் (Privicy Council) சென்று, "அந்த புத்தகம் வெளியே வந்தால் எங்கள் மதம் அழிந்துவிடும். இந்து மதத்தை இழிவுபடுத்துகிறார். ஜாதி எங்களுக்கு வேண்டும். அது மக்கள் மதப்பிரச்சனை. எங்களின் மதவிவகாரங்களில் அந்தப் புத்தகம் தலையிடுகிறது" என்று வாதிட்டு தடை வாங்கினார்கள். பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் தடை செய்யப்பட்ட அந்த முதல் புத்தகம் அம்பேத்கரின் புத்தகம்; The Caste in India: Genesis. Mechanism & Development (இந்தியாவில் சாதி: அதன் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் இயங்குகின்ற முறையும்).

அந்த புத்தகத்தை தடை செய்து விட்டார்கள். அதைப் படிக்கும் வாய்ப்பு பலருக்கும் கிடைக்கவில்லை. பாரதிதாசன் இந்த புதுச்சேரி மண்ணில்தான் இருந்தார். இங்கு பிரெஞ்சு மொழி இருந்தது. வெள்ளைக்கார அய்ரோப்பிய ஆளுகைக்கு கீழ் உள்ள நாடுகளில் அது தடை. அந்த புத்தகம் எப்படியோ பிரெஞ்சு மொழியில் வந்துவிட்டது. புதுச்சேரி பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்த காலம். இதனால், புதுச்சேரியில் புத்தகம் புழுக்கத்தில் வந்தது. பாரதிதாசன் படித்துவிட்டார். அந்த புத்தகம் என்ன சொல்கிறது?

அமெரிக்காவில் சாதிகள் உண்டா?

இந்த தீண்டத்தகாதவர்கள் - சேரிகள் என்று வந்தது எப்படி என்று கேட்டால், தமிழ்நாட்டில் புதுவையில் வர்ணாசிரமம் தெரியாது, சனாதனம் தெரியாது. இந்த சனாதனம் என்பது ஆரிய மதம். பிராமணர்கள், ஆரியர்கள் 'கைபர் போலன்' வழியாக வந்தபோது இந்த மதமும் அவர்களோடு வந்தது. இந்த சனாதன தர்மத்திற்கு 1919 இல் பனாரஸ் பல்கலைக்கழகம் புத்தகமே போட்டிருக்கிறது. அந்த புத்தகத்தில் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? சனாதனம் தர்மம் எப்படி வந்தது என்றால், "ஆரியர்களாகிய நாங்கள் மேன்மை தாங்கியவர்கள். மற்ற பிறவி மனிதர்களைவிட உயர்ந்தவர்கள். நாங்கள்தான் முதன் முதலில் இந்தியாவில் கைபர் போலன் கணவாய் வழியாக குடியேறி னோம். இந்த ஆரிய மதம் எங்களுக்கு சொந்தம். இந்த மதத்திற்கு அடிநாதம் சனாதனம். அதிலே இன்னும் சொல்கிறார்கள். விந்திய மலைக்கு அப்பால், இமய மலை வரை ஆரிய மதம், எங்கள் மதம். அந்த ஆரிய மதத்திற்கு தர்மம் இந்த சனாதன தர்மம் என்று அந்த புத்தகத்தில் தெளிவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அந்த தர்மம் என்ன சொல்கிறது, பிறப்பிலேயே மனிதர்களை நான்காக பிரி. நான்காக பிரித்து சமுதாயத்திற்கு தேவையானதை அந்த நான்கு பிரிவும் செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலை வெளிநாட்டிலும் இருக்கிறது. ஆனால் ஜாதியாக இல்லை. நகை செய்கிறான். பிணத்தை தூக்குகிறான். இந்தியாவை தவிர, இந்த மதத்தை தவிர, எல்லா இடத்திலும் இதை செய்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில் இல்லையா? அமெரிக்காவில் செருப்பு தைக்கிறான், அருந்ததியர் உண்டா? நகை செய்கிறான், ஆசாரி உண்டா? இல்லை. சவரத் தொழிலாளி செய்கிறவன் உண்டு. ஆனால் மருத்துவன் இல்லை. அங்கு தொழிலை பிரித்தார்கள். இங்கே தொழிலாளர்களை பிரித்து குலத்தொழிலாக மாற்றினார்கள்.

பாரதிதாசன் முழங்கிய சமத்துவ மண்!

இதை அம்பேத்கர் தனது புத்தகத்தில் என்ன சொன்னார் என்றால், இதை ஆரியர்கள் வந்து சாதியை பிரித்து சட்டமாக்கிய போது, எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஒப்புக் கொண்டவர்களை சத்திரியர்களாக, வைசியர்களாக, சூத்திரர்களாக ஆரியம் பிரித்தது. உன் தத்துவம் பொய். எங்களுடைய தத்துவம் புத்தர் தத்துவம். இந்த புத்த தத்துவம் என்பது எல்லோரும் சமம். நாங்கள் எல்லாம் புத்த மதம் என்று சொன்னபோது, ஆர்ய வைதீக மதத்திற்கும் இன்றைக்கு இந்து மதம் என்று சொல்லுகிற அன்றைய சனாதன மதத்திற்கும் புத்த மதத்திற்கும் ஒரு பெரிய மோதல் ஏற்பட்டு, இந்த சனாதன இந்து மதம் வெற்றி பெற்ற காரணத்தினால் தோற்றுப் போன பவுத்தர்கள் எல்லோரையும் ஊருக்கு வெளியில் கொண்டுவந்து வைத்து விட்டார்கள். அதுதான் பின்னாளில் சேரி ஆகிவிட்டது என்று ஒரு ஆய்வு செய்து கட்டுரை வழங்கினார் அம்பேத்கர்.

பிராமணர்கள் சொல்லி அந்த புத்தகத்தை வெள்ளைக்கார அரசு தடை செய்து விட்டது. இது பிரெஞ்சு வழியாக புதுவை வந்துவிட்டது. பாரதிதாசன் படித்துவிட்டார். அவர் எழுதினார், "ஆரியர் தமையொப்பா ஆதிதிராவிடரை, சேரியில் வைத்தாரடி சகியே! சேரியில் வைத்தாரடி சகியே!! அவர் நம் உற்ற தோழரடி சகியே! உற்ற தோழரடி!!" . அம்பேத்கரின் தடை செய்யப்பட்ட புத்தகத்தை கொண்டு வந்து பாரதிதாசன் முழங்கிய சமத்துவ மண். இந்த புதுவை மண். அந்த மண்ணில்தான் கலைஞருக்கு சிலையை திறந்திருக்கிறோம். எனவே இவ்வளவு சமத்துவம் பேசிய இந்த கட்சிக்கு தலைவராக இருக்கும் எங்களை பார்த்து சனாதனம் பேசாதீர்கள், சனாதனம் என்றால் என்ன என்று தெரியுமா? என்று கேட்கின்றார்கள்.

சனாதனம் என்றால் இதுதான். ஏற்றத்தாழ்வை சொல்வது சனாதனம். பெண்ணுக்கு உரிமை இல்லை என்று சொல்வது சனாதனம். பெண்ணிற்கு பத்து வயதிற்குள் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பது சனாதனம். சொத்து இல்லை என்று சொல்வது சனாதனம். கணவன் இறந்து விட்டால் நீயும் அந்த தீயிலே இறந்துபோ என்று சொல்வது சனாதனம். இதெல்லாம் எங்களுக்கு தேவையா? என்னவென்று தெரியாமல் சொன்னால் தமிழிசை ஏன் வசைபாட வேண்டும். தமிழிசை தாத்தா என்ன செய்தார் என்று தெரியுமா? இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள் முக்குலத்தோரில் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர். ஆனால் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் வந்து போராடாத வரைக்கும் அவர்கள் நிலைமை என்ன? தோள் சீலை போராட்டம் யாருக்கு நடந்தது? வைக்கத்தில் போராட்டம் யாருக்கு நடந்தது? எந்த ஜாதிக்கு இங்கு இழிவு இல்லாமல் இருந்தது? தீண்டத்தகாதவர்கள் மட்டும்தானா? இந்து மதத்தால், பிராமணியத்தால் எல்லா சாதிக்கும் இழிவு இருந்தது? எல்லாவற்றையும் எதிர்த்து தாண்டித்தான் வந்திருக்கிறோம்.

இந்த சனாதனத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், நான் பெரியாருக்கு விரோதி. இந்த சனாதனத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டால் அண்ணாவிற்கு விரோதி. இந்த சனாதனத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டால் கலைஞருக்கு விரோதி. இந்த சனாதனத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டால் அம்பேத்கருக்கு விரோதி. இந்த சனாதனத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டால் சக மனிதனுக்கு நான் விரோதி.

இதில் எங்களுக்கு என்ன பயம்? நீ படித்துவிட்டு வா. நான் அமித்ஷாவிற்கு புதுவையில் இருந்து சொல்கிறேன், பாரதீய ஜனதா கட்சியில் எவ்வளவு பெரிய கொம்பன் இருந்தாலும் வா, நீங்களே வாருங்கள். திறந்த வெளியில் டெல்லியில் கருத்துப் போரை வைத்துக் கொள்ள